

въ гората. Селянитѣ взели брадвитѣ и изсѣкли гората, ама не можли да го намѣрятъ.

Пеньо си отишълъ, направилъ си голѣма кжща, купилъ си много ниви и направилъ деветъ чешми въ селото си и една голѣма черква. Подиръ една година, като вървѣлъ изъ гората, видѣлъ едно мършаво коте, че мечи отъ гладъ, и веднага го позналъ—било неговото коте. Пеньо го прибралъ, и докато умрѣло, все съ млѣко и сметана го хранилъ.

Александъръ Бурмовъ

ВАКАНЦИЯ

То бѣше, що бѣше,
Свърши се сега —
И тази година
Замина—Ура!

Цвѣтята въ полята
Ни киматъ съ глави,
И Слънчо ни вика
За нови игри.

Калинки, гадинки,
Мушици безчетъ
Бръмнали, плъзнали,
Подскачатъ навредъ.

Поточето тича,
Горичката пѣй,
Бре радость, бре чудо,
Бре какъ се живѣй!...

То бѣше, що бѣше,
Свърши се сега.
Хей, Слънчо, цвѣтенца,
Здравейте—Ура!

Людмилъ Ст. Дриновъ

